

V knjigata na Juraj pisheshe: “Svobodata na lichnostta e gospodstvo nad obstojateljstva i otnoshenijata, v koito chovek zhivee. Da bydesh svoboden oznachava da imash vyzmozhnost da dejstvash vyv vsichki oblasti na zhivota, da pravish izbor, da vzmash reshenija syznatelno, po svoja volja, syobrazno s uslovijata na neshtata i otnoshenijata v obshtestvoto. Da bydesh svoboden oznachava da otgovarjash za svoite postypki. Svobodata na otdelnija chovek ne mozhe da byde svoboda izvyn obshtestvoto.”

I po-natatyk:

“Vseki, kojto narushi takava svoboda, unishtozhava visshite mezhduazovi otnoshenija na otdelnite lichnosti, chlenove na dadeno obshtestvo. Otdelnata epoha syzdava svoi jarki otlichitelni cherti na lichnostta, no za vsjaka epoha e naj-harakterno tova, che izvyn azovija stremezh za ustanovjavane na demokratichno-ravnopravni razumni otnoshenija, lichnostta se gubi kato takava, t.e. tja e svyrzana edinstveno s progressa na chovechestvoto. Vypreki tova, ne mozhe da se tvyrdi, che chovek ot predishna epoha, propagandirasht hristijanstvoto, ne e lichnost. Kato krasnorechiv primer za lichnost ot feodalizma mozhe da posluži Konstantin-Kiril Filosof, makar i provyzglasen ot cyrkvata za svetec.

Kogato obshtata tendencija v povedenieto na dadena lichnost se nasochi po linija, protivorechashta na progressa, t.e. antiazova linija, to togava predpaznata reakcija na lichnostta e samounishtozhenieto j. Choveshkata istorija e pylna s takiva tragedii, izraz na slozhnoto i protivorechivo razvitie na choveshkata lichnost.

Znaem, che vseki chovek se razlichava po svojstvata na haraktera si, po umstvenoto si razvitie, temperamenta, darovanijata, po vyzrastta si, pola si, njakoj mozhe formalno da

dobavi: i spored nacionalnata si i rasova prinadlezhnost. I ot vseki chovek mozhe da se izgradi lichnost (ako ne mu byde vyzdejstvovano s antiazovimi sredstva), koeto e osnova za obedinienieto na cjaloto chovechestvo, a po-kysno i na vkljuchvaneto mu vyy vseobshtija kosmicheski razum.

Zatova, lishavaneto dori i na edna lichnost ot svoboda predstavljava prestyplenie ot mashtab ne tolkova lesen za vyzpriemane, naj-veche ot tezi, koito go izvyrshvat.”

Ne naprazno citirah tozi otkys ot knigata na Juraj. Sled kato negovite protivnici izgubiha tyrpenie, koeto po nachalo pochti lipsva na antilichnostite, ili na nelichnostite, kakto shtete gi narichajte, zapochnaha da dejstvovat. No v stranata na Juraj vse pak lipsvaha naj-blagoprijatni uslovija za preki antiazovii akcii, zatova razbrahte kak postypiha s Juraj. A sega vi stana jasno i zashto.

Kogato popadna v edinichnata kilija, oblicovana otvsjakyde, s edin-edinstven prozorec na samija visok tavan, Juraj razbra, che njama da e lesno bjagstvoto mu ottuk. Shte kazhete: Kak pyk izvednyzh mu hrumna za bjagstvo? Tova e estestvenata misyl, kojato se nabljudava u lichnostite, sled kato e posegnato vyrhu svobodata im. Dejstvieto sled reshenieto se izpylnjava v razlichen srok (nezavisimo ot krajnija rezultat). To zavisi ot azovite osobenosti, koito vsyshtnost sa individualizirashti za dadena lichnost.

A Juraj ne obichashe da dejstva neobmisleno, makar che ne obichashe i da chaka mnogo. Poznavame malko i negovija temperament na chovek, izrasyt pod juzhnoto subtropichno slynce, na brega na moreto – na volja. Predstavete si, che i vas vi zatvorjat syvsem nespravedlivo (obektivno vzeto, makar che subektivno v povecheto sluchai, ili pone s malki izkljuchenija, vinagi e nespravedlivo). I vsichko – izvinyavajte, che prekaljavam, no tova ne moga da go prenebregna – se sluchva v razgara na onazi morska prolet. S chista syvest shte ja nareka fantastichna. Vie zapochvate da se

prozjavate nad knjigata, zashtoto ja chetete vecher, uz na spokojstvie. Zabravili ste i ugovorkata, kojato napravihme v nachaloto, che mozhetе da si izbirate i dumi, i izrazi za zamestvane na tezi, koito ne vi haesvat. Segа s oshte pogoljam risk vi predlagam da promenite i sjuzheta. Ako njakoj e po-darovit ot men (koeto e ne samo vyzmozhno, no i napylnо sigurno), mozhe da napishe neshto ako ne genialno, to pone s ime, zasluhavashto mjasto v svetovnata klasika. Mislja, che Juraj Acej shte ostane ne samo v obshtestvenata istorija na chovechestvoto, a i v kulturnata. Za nego samija njama absolutno syshtestvuvane na dveve pootdelno. Samijat toj pishe oshte v samoto nachalo na vtora glava ot knjigata si: “Ako postavjate neshto v ramka, vednaga si pomislete za tretija zakon na Njuton, ako ne ste zapoznati po-dobre s progresivnata filosofija. Az pyk moga da vi kazha samo: materijata e vyv vechno dvizhenie, t.e. samite ramki sa podvizhni. A shto e otnasja do tretija zakon, to znajte, che ramkite njama da udyrzhat na protivodejstvieto, koeto vsyshtnost se okazva ot dveve strani. Te njama da udyrzhat ili na ednoto, ili na drugoto. I shte narushat naj-malko vynshnata si forma, ako ne celostta si.” Spomnjajte si i natatyk tozi otkys ot knjigata na Juraj. Njakoj, ako iska, mozhe da si go zapomni i naizust, no ne mu preporychvam; ako e lichnost, znachi azovete mu imat grizhata za takiva sentencii. Juraj ne naprazno kazva: “Azyt e protiv dogmite, receptite, ramkite i vsjakakyv drug vid predpisaniya i napytstvija, do koito toj stiga po estestven pyt, nerjadko predi samoto antiazovo vtylpjavane na takiva podobni.”

Segа razbirate negovoto nastroenie v bezizhodicata na kilijata. Sred cyftjashtata prolet i buntuvashtite se azove.